

NALEPIĆ (1) *vb pf*

part praet act nalepiwszy.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Ulepić, uformować wiele czego (z subiektywnym podkreśleniem wielości) [czego (pl) z czego]: Zydowie piżą iż go [Izaaka] nauczał Hizmáel obrádkom sie klániác nálepiwŷy ich z błotá. BielKron 12v.

Formacje współrdzenne cf LEPIĆ.

ES